

Magnifik jubileumskonsert

Ur Hangötidningen dec. 1952

Hangö Manskörs jubileumskonsert på självständighetsdagen var magnifik ur många synpunkter sedd. Programmet genomfördes på ett fullödigt sätt. Kören och solisten liksom också dirigenten Alfred Holm gjorde sitt yttersta för att tillfredsställa den fulltaliga publiken. Fanspikningen var det inledande momentet. som höjde konserten över vardagens grå och de många hälsningarna från när och fjärran gjorde sitt för att ytterligare höja stämningen.

Publiken var från början vänligt inställd, men efter den första sången övergick vänligheten i uttrycksfull älskvardhet.

Midsommardans av Myrberg sjöngs lekande lätt och Selim Palmgrens Nocturne mjukt, mjukt med ett vackert och välslipat slutackord som liksom dröjde kvar i luften också efter det applåderna piskat sönder det.

Såsom första kör uppvaktade nu Hangö Blandade Kör sin ”lillebror” med blommor och önskan om fortsatt framgång.

Naar fjordene blaaner av Paulsen var sista sången i konsertens första avsnitt.

Genom Runar Urbans uppvaktade Finlands Svenska Manssångarförbund. Han framhöll att förbundet var tacksamt över att få räkna en kör som Hangö Manskör bland sina medlemmar. Följde så i raden av uppvaktningar Ekenäs Manskör, Karis Manskör och akademiska sångkören Brahe Djäknar från Åbo.

Kören kvitterade alla de vackra ord som sagts med Sångfågglarna av Lindblad, varpå Hangö svenska kyrkokör och Hangö stråkorkester gjorde sin uppvaktning.

Mellan Sirkka av Järnefelt och Metsämiehen laulu av Sibelius, passade Hangon suomalaisen sekakuoro på att framföra sina gratulationer.

De båda finska sångerna sjöng kören särdeles känsligt och vackert med synnerligen tydligt textuttal. Långsamt som kvällsskyn fyllde därefter med sin sentimentalitet salong och estrad och förrän stämningen hann ebba ut framfördes en hälsning från sångkören Fridolins sångare i Lovisa.

Som avslutning på detta avsnitt sjöng kören Vill du komma med mig av Järnefelt och nu framträdde även körens solist Guy Fagerström för första gången.

Om inte sångaren redan för länge, länge sedan hade sjungit in sig i Hangöbornas hjärtan hade han gjort det denna kväll. Den klockrena stämman med någonting av italiensk sammetslenhet över sig tonade till körens följsamma och välbalanserade ackompanjemang fulltonig. Sången var måhända kvällens höjdpunkt och solisten hade förtjänat de blommor lilla tösen Eva Grönlund med en knix överlämnade honom. Sången bisserades.

Då det sista avsnittet inleddes märkte man att kören hade värmts av de hyllningar som kommit dem till del. Den gjorde nu en fullkomligt briljant prestation och var också tvungen att sjunga om varje sång i detta avsnitt.

Jan Hinnerk av Bergman sjöng kören som om sången skulle ha komponerats för hangösångarna och Nøkken av Kjerulf med Guy Fagerström som solist upplevde kören. Tillochmed den svåra Tordivelen og fluga av Islandsmoen gjorde kören till en lekande humoristisk visa och Spinn! spinn! av Jüngst var trots sin sentimentalitet njutbar, ja vacker.

Programmets sista sång var Olav Trygvason och den tjusade i sin manlighet som alltid. Som extra nummer sjöngs Finlandia av Sibelius och En latmansmelodi av Palmgren.

B. L-m.